

1. POTYCZKA (1) sb f

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w potykać*); a *jasne*.

sg [N potyczka.] ∅ A potyczkę.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Natarcie, bitwa; conflictus, congressus, proelium Cn; acies, certamen, certatus, coetus, coitio, congressio, depugnatio, dimicatio, mars anceps a. cruentus, pugna Cn: [potykánie et potyczká/ Proelium^m, congressus, conflictus. Volck Sss4v.]

Przen [czego]: Rólpominayćielz *fobie* dni pierwłze: w ktorych będąc oświeceni/ wytrwáliście wielką potyczkę trapienia [*certamen sustinuistis passionum*]. *WujNT Hebr 10/32.*

Synonimy: bitwa, walka.

Cf **POTKANIE, POTYKANIE**

MN